

ham nogen Tilslutning, det laa ikke for, men jeg vil i dette Øjeblik give ham min Tilslutning overfor nærværende Forslag, idet jeg vil stemme for det og anbefaler det til Tingets Velvillie.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds Ordet.

Ingvar Jensen: Det ærede Medlem, som nu talte, har set en Gengivelse af en Udtalelse, som skulde være fra mig, om, at der ikke kom noget ud af Forsvarskommissionens Arbejde. Det ærede Medlem tror ikke selv paa, at jeg skulde have sagt noget saadant, og det ærede Medlems Tro i saa Henseende er fuldstændig rigtig.

Ordføreren (Anders Nielsen): Det er fra flere Sider blevet bebrejdet mig, at jeg i Gaar fulgte en ret usædvanlig Fremgangsmaade ved at omtale, hvad Mindretallet havde fremført i Betænkningen. Jeg kan ikke erkende, at disse Bebrejdelser ere grundede. Hvad der foreligger til Forhandling her, er Betænkningen og de stillede Ændringsforslag, og det forekommer mig dog at være naturligt, at jeg, i det Øjeblik det paaligger mig som Flertallets Ordfører at forsvare Hovedforslaget og de dertil stillede Ændringsforslag, til dette Forsvar ogsaa føjer et Forsvar mod de Angreb, der fra Mindretallets Side ere rettede mod det Standpunkt, jeg hævder. Jeg vilde have overskredet min naturlige Competence, hvis jeg var gaaet over til Angreb paa de ærede Mindretallets Ændringsforslag og Motiveringerne derfor, men det har jeg ogsaa afholdt mig fra. Hvad jeg har gjort, er at forsvare Flertallets Standpunkt mod de Angreb, der fra Mindretallets Side ere rettede mod det. Det er ikke at overskride Grænsen for, hvad der rimeligt paahviler Flertallets Ordfører, det er den naturligste Ting af Verden, og jeg skulde mene, at Forretningsordenen ganske simpelt giver Anvisning derpaa.

Jeg skal ikke opholde mig længe ved det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Hvad det ærede Medlem fremførte i Dag er ikke af saa stor Værdi. Vi have ved Forslagets 1ste Behandling drøftet hans Stilling i

Fortiden, og der er ingen som helst Anledning til at gentage, hvad der ved den Lejlighed kom frem derom. Jeg sagde den Gang til det ærede Medlem: Skaf os eet Vidnesbyrd fra en af Deltagerne i det Møde, som godtgør, at den Fremstilling, det ærede Medlem giver for sit Vedkommende, er rigtig. Det har det ærede Medlem ikke gjort og kan heller ikke gøre. Han paaberaaber sig, at han har faaet det bekræftet hos Krigsminister Madsen. Han har nævnt Seletøjet som noget, der skulde være Tale om at sælge, det vil sige en Del af det, for derigennem at indvinde Lønninger til Hæren. Jeg erindrer godt denne Bemærkning, men jeg betragtede den som en af de mange morsomme Bemærkninger, det ærede Medlem af og til gør, som en Morsomhed han fandt passende overfor Kravet om en Nedgang i Forhold til de Udgifter, der maatte paaføres Hæren ved Lønningsforhøjelsen. Saa siger det ærede Medlem vittigt: Have vi ikke noget gammelt Seletøj at sælge? Men det kan ikke have været det ærede Medlems Alvor, at vi skulde kunne afhænde gammelt Seletøj og andet Materiel til et saa stort Beløb, at Renterne heraf skulde kunne dække Lønningerne. Det er jo nemlig den Afbalancering, som der er Tale om. Det kan altsaa ikke have været det ærede Medlems Alvor. Den forhenværende Krigsminister Madsen viser sig at have en god Hukommelse, han husker ogsaa Seletøjet; han ansaa det for en behagelig Spøg og sagde: nej, man kommer ikke frem ad den Vej. Ikke desto mindre fastholdt det ærede Medlem sin Anbefaling og Støtte for dette Forslag, og det blev besluttet paa et givet Tidspunkt, at vi skulde gaa over i Partiet og anbefale Forslaget, det ærede Medlem og jeg, Haand i Haand, skønt Krigsministeren havde sagt, at vi intet Seletøj havde at undvære. . . . (Alfred Christensen: Hvorfor inddroge vi saa Forslaget?) . . . Det har jeg omtalt tidligere, og jeg henviser til Tidenden i saa Henseende. Det turde være overflødigt at sige det atter og atter. Det ærede Medlem kan læse, hvad der derom er sagt ved første Behandling, men jeg ønsker ikke at spille Tingets Tid paa det ærede Medlems Opfordring i den Anledning. Saa længe det ærede Medlem ikke positivt kan godt-